

Hodnocení

diplomové práce Kataríny Zádorové

„Odpovědnost dopravce v mezinárodní přepravě zboží se zvláštním zaměřením na námořní přepravu“

Diplomová práce se zabývá pro Českou republiku poněkud vzdálenější, nicméně rovněž významnou problematikou odpovědnosti dopravce v mezinárodní přepravě zboží se zvláštním zaměřením na otázky námořní přepravy, upravené Hamburskou úmluvou o námořní přepravě zboží z r. 1978, jakož i Haagskými pravidly z r. 1924 ve znění Visbyských pravidel a Bruselského protokolu. Česká republika je sice vnitrozemským státem, nicméně obchoduje i se zámořskými státy, a je tedy z hlediska národohospodářského rovněž uživatelem námořní přepravy zboží. Jak uvádí diplomantka na s. 1 v Úvodu, námořní přeprava má řadu „nej“ a určitě si zasluhuje pozornost i z pohledu českého práva.

Diplomová práce sleduje poměrně logickou strukturu, i když si lze představit – a logicky to tak bývá řazeno i v mezinárodních úmluvách – předřazení otázky přepravních dokumentů před otázky odpovědnosti dopravce. Práce sestává z osmi kapitol, z nichž první je Úvodem a poslední je Závěrem. Práce je napsána v určitém spěchu, diplomantka vychází převážně ze starší literatury, kterou si mohla aktualizovat např. konfrontací údajů, které uvádí, s internetovými zdroji, které jsou v oblasti mezinárodní přepravy v ČR ve výborném stavu, např. pokud jde o Ministerstvo dopravy, řadu informací poskytují i mezinárodní organizace a instituce v oblasti mezinárodní přepravy. Bohužel toto diplomantka neučinila a vychází především z mých partií v učebnici Úvod do práva mezinárodního obchodu z r. 2003, která je s ohledem na dynamický vývoj v oblasti mezinárodní přepravy skutečně v mnoha faktických údajích (stav ratifikací) překonaná.

Po stručném Úvodu následuje druhá kapitola, nazvaná „Mezinárodní přeprava zboží“, která uvádí vymezení základních pojmů, jako jsou materiálněprávní a kolizněprávní úprava a smluvní typy, které představují smlouvy o dopravě. Diplomantka by měla aktualizovat zejména své všeobecné informace na s. 6, kde uvádí, které oblasti mezinárodní přepravy nejsou dosud jednotně upraveny (kolizněprávně i hmotněprávně). K tomu by se měla podrobněji vyjádřit při ústní obhajobě. Třetí kapitola uvádí jednotlivé dopravní obory a jejich

úpravu, opět je nutno aktualizovat např. situaci v mezinárodní silniční přepravě (ke s. 14) a vnitrozemské vodní přepravě (ke s. 17).

Čtvrtá kapitola se zaměřuje na odpovědnost dopravce, a to nejprve podle občanského a podle obchodního zákoníku, teprve poté podle Haagských pravidel a poté podle Hamburské úmluvy. Svým rozsahem je tato kapitola disproporční ve vztahu k ostatním kapitolám, diplomantka bohužel tuto otázku se mnou nekonzultovala. Také v této partii jsou určité nedostatky. Na s. 31 jsem se s překvapením dozvěděla, že ČR je členským státem UNCITRAL od r. 2005 a taktéž je členem Unidroit, to jsem opravdu nevěděla. Tuto část je třeba rovněž opravit a uvést na pravou míru. V této partii je stručně uvedena i situace v rámci Evropské unie. Pátá kapitola pojednává o přepravních dokumentech, diplomantka často používá pro Hamburskou úmluvu pojem „dohoda“, což není zcela správné (termín „dohoda“ je přece používán zpravidla pro veřejnoprávní instrumenty). Tato partie je jinak v pořádku, v úrovni odpovídající diplomové práci. Pozitivně je možno hodnotit i následující kapitoly o pojištění a námořní přepravě zboží (šestá kapitola) a o společné havárii (sedmá kapitola), i když si nejsem jistá, zda si diplomantka prostudovala český zákon o námořní plavbě č. 61/2000 Sb., který mimo jiné upravuje právě společnou havárii (§ 69 n.).

Poslední, osmá kapitola je Závěrem, který uvádí perspektivy námořní přepravy v rámci Evropské unie, avšak pouze z hlediska veřejnoprávního. Nic se naopak nedozvíme o tom, jak pokročily práce na konsolidované mezinárodní úpravě smlouvy v námořní přepravě v rámci UNCITRALu.

Práce je přes uvedené připomínky napsána stále ještě v rámci standardů, požadovaných pro diplomové práce, diplomantka vychází jak z české, tak ze zahraniční literatury, převážně ovšem staršího data, což je bohužel na práci znát. Při ústní obhajobě by měla předložit stručný Dodatek k diplomové práci, který by obsahoval aktualizaci všech partií zmíněných v tomto posudku, a vyjádřit se k naznačeným otázkám.

Práci za splnění těchto podmínek, tedy předložení kvalitního Dodatku k diplomové práci v náležitém počtu vyhotovení, doporučuji k ústní obhajobě.

Prof. JUDr. Monika Pauknerová, CSc.

V Praze dne 7.2.2008